

עין משפט גד מצוה

יא:

קומוץ וַבּוֹנֵה שְׁחָסַר בּוֹ. ככל דוכמי משמע דשיעור לבונה קקומץ ולקמן צפרק צתרא (דף קו:). גמר לבונה לא יפחות מן הקומץ דכתיב והרים ממנו צקומצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה מקיש לבונה להרמה דמנחה מנה הרמה דמנחה קומץ אף לבונה

קומץ ולבונה צאה בזיכוינ שני קמא׳ס

ליף לה צת״כ גג״ש דנאמר כאן אורכתה וגבי קומץ אורכתה מה להלן מלא הקומץ אף כאן מלא הקומץ והיינו שני קמא׳ס מלא הקומץ לסדר זה ומלא הקומץ לסדר זה: ר׳ יהודה סבר כ״ וּאִפִּי חַד קוֹרֵב. משמע הכא דרבי יהודה סבר דלבונה כולה לבונה משמע וה״ל אית ליה צפ״ק דצבורות (דף ג.) צבור כוליה צבור משמע כמד רחמנא כל דאפי׳ כל שהוא ומימיה דצפרק כסוי הסס (חולין פח.) שמעינן ליה לרי׳ יהודה דמו מקנת דמו משמע וּשְׁמַחַ מְשׁוֹס דְכִמְצִי דְמוּ צוּי״ו דְרִישׁ דְדָס כל דס משמע כמד רחמנא דמו דאפי׳ מקנת דמו ולפי צבאָל זו לא יתכן מה שפוסק ר״ת כרבי יהודה דלמר אס׳ יש שס דס שלא הוא פטור מלככות דהא אמר בצבורות (דף ג.) לית דחש לה להא דרי׳ יהודה דלמר שותפות עובד כוכבים מייבט בצבורה ושמא יש לחלק צין דס לנכור וכמו כן גרין לחלק דלא מקשי היא׳ דצבורות אהא דלמר פרק אלמנה ניווית (מכות יז.) לית דחש לה להא דר״ש דלמר (י) מקנת כסף ככל כסף ובשמעתיה משמע דאית ליה לר״ש הלבונה כולה לבונה והא דלרבי רבי יהודה הכא כולה לבונה וכן לקמן צפ׳ כל המנחות צאות מזה (דף טו:). דריש כל מוס וצריש אלו ועובינן (פסחים מג.) לא דריש כל לקמן אפרש צפרק כל המנחות צאות מזה (דף טו: צע״ה):

ורבי שמעון את לא דריש. פי׳ לא דריש להא דרשא אצל דלא

דריש כלל לא קאמר דשמעינן דדריש את צפ״ק דצבורות (דף קו:). גבי את הגמל דדריש ליה לאסור את חלבו ולקמן צפרק כל המנחות צאות מזה (דף טו:). דלרשי ר״ש את המנחה לרבות שאר מנחות בהגשה ומש״ה לא מייתי הכא היא דשמעון העמסוי כדמייתי לה התם בצבורות על רצנ וכן יש לתרץ מרבי יהודה דדריש כהא את ובפ״צ דסוטה (דף ז.) דריש כהא את וליבא דר״מ מסיק מהאלות כר״מ ואליבא דר״מ מסיק התם דאת לא דריש וע״כ כמו כן יאמר לרבי יהודה אלא ודאי לא דריש להיא דרשא קאמר ומייהו י״ל דרי יהודה את לא דריש ואת דריש והכא כמד ואת כל הלבונה ועוד קשה דר׳

יוסי הגלילי דריש צפרק שור שגמג ד׳ וה׳ (צ״מ מב.) נקי מדמי ולדות אלמא דריש הגאח עורו מאת צצרו כדמשמע התם וצפרק צהמה המקשה (חולין דף ע:). משמע דלא דריש את צגמרא (א) צהמה שמת עברה כו׳ דקאמר על מילתיה דר״י הגלילי קלוט צמעי קלוטה ליעומא משמע דקצר כרצנן דר״ש דשרו פרק קמא דצבורות (דף קו:). קלוט (צמעי קלוטה) ולא דריש אתין ומייהו יש לפרש דפרין צחולין (סס) מקלוט צמעי קלוטה שראשו ורובו דומה לאמו דשרי לכ״ע: **בגון** שֶׁהַפְּרִישׁ אֶה שְׁנֵי קְמֻצִים. וא״ת והיאך קדשי אי צנת אחת האמרינן צפרק המודה (לקמן עח:). תודה ששחטה על שמונים חלות לא קדשו לרי׳ יוחנן ואי צנה אחר זה האמרי׳ צקדושין צפ״צ חלות שני קמא׳ס דלאמר צפרק המודה (סס) הכל מודים היא׳ דלמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים דקדושי:

בגון שֶׁהַפְּרִישׁ אֶה שְׁנֵי קְמֻצִין. גלשון בג׳ אחד פי׳ צקומטרס דהיא דקמי פסולה שהפריש לה שני קמא׳ין ואי אפשר לומר כן דלעיל

משמע דעדה דהפריש לה שני לוגין יש לה להכשיר יותר והאיל והאי חזי ליה והיא׳ הכא שיש להכשיר יותר בהפריש לה שני קמא׳ס מצקומץ וחזי ועוד דקאמרי צבסון הפריש שני קמא׳ס ואצד אחד מהן קודם קמייה לא הוקצבו פירוש וכשרה אצד לאחר קמייה הוקצבו והויא

כל המנחות פרק ראשון מנחות

והסניא ה׳ **הקומץ** אֶס **הלבונה** כו׳. כמדומה לי דלאירי צה ר׳ שמעון כו׳ קפריץ מינה לרבי שמעון: **לבונה הצאה עם המנחה**. אס חסרה צשעת הקטרה כשרה לר״ש כדיליף לקמיה (פסוקה צבוגי׳ זו) מכל הלבונה אשר על המנחה והאי דקמי חסר כל שכו פסול לבונה הצאה צפני עצמה כגון האומר הרי עלי לבונה יציא מלא

קומץ לבונה על המנחה צפ׳ האומר הרי עלי עשרון (א) (לקמן קו:). דהתם ודאי חסר (ז) פסול דלא כתיב ציה ואת כל הלבונה דילפינן מינה לקמן כל אפילו כל שהוא: **רבי מאיר**. סמס ממנינן דקמי חסר לבונה פסולה: **קומץ צחמלה**. צשעת קמייה צשעת שיהיה צבלי מלא קומץ לבונה וצחא כולו מודו דמתחילה צני קומץ וכדלפינן מג״ש צפ׳ האומר הרי עלי עשרון (ח) (לקמן קו:). **וקומץ צבסוף**. צשעת הקטרת לבונה שלא תחסר: **רבי יהודה סבר**. (ז)אי הוה כמד כל משמע דאפי׳ קורט אחד דכל משמע כל שהוא כמו און לשפתחן (א) כל (מלכ׳ס ד צ:). **אס לרבות קורט אחר**. הרי (א) הוה טעיס: **אס לא דריש**. וכל

משמע ליה כל דהו כרי יהודה: **צווינן**. מפרש צפרק האומר הרי עלי עשרון (לקמן קו:). דצני מד קומץ צבל צון וצון (א): **שפיטא**. דהא לא כתיב צה כל דלישמע כל שהוא: **כאשר על המנחה דמיא**. ולימא נמי דהאי כל הלבונה אשר על המנחה קאי נמי אלבונו דצווינן ולדרוש צה כל דהו קמ״ל: **שהפריש לה שני קמא׳ס**. פסולה דיומר מרי יריבה: **קודם קמילה**. י״ל נאצד לא הוקצבו עם המנחה וכשרה: **הוקצבו**. והוי כימר ופסולה: **היינו כך**. דהא שפיטא לן דסילוק צווינן קומץ דמנחה (א): **שהניב ומנה**. דקרבנן (א) מוספין: **כמאן דפריקה דמיא**. ואס אצד לאחר המוספין אימא הוקצבו כמד ד(ד) ופסלה קמ״ל (ב) כ״ש. ל״א (ח) ולא שמעתי כגון שהפריש לה שני קמא׳ין כשרה דלמרינן זיל לגביה דהאי חזי ליה זיל לגביה דהאי חזי ליה לא (ט) הוקצבו וכשרה דלא קרינא ציה פרט לשחקה אפי׳ לר״מ דפסיל צמסור לבונה הוקצבו והוי מוסור לבונה צשעת הקטרה ופסול לרי׳ מאיר: **מתנג׳ לאכול שיריה צמוץ**. חוץ לעורה: **או להקטיר קומצה צמוץ**. דמחשבה פוסלת צין שמיש צ(ח) לאכילת אדס צין שמיש על אכילת מנחה כגון הקטרה דכתיב (ז) ציה גבי מחשבה (ויקרא י) ואס האכל יאכל מצשר זצח שלמי ציום השלישי כו׳ ואמר צתורת כהניס (י) יכול כמשמעו שאס אכל ממנו ציום שלישי יחא נפגל ת״ל המקריב אותו צשעת

הקרבה נפגל ואינו נפגל בשלישי אלמא צמחשבה מיירי שמיש צלאכול ממנו בשלישי וכתיב אס האכל יאכל צשמי אכילת המנחה מדצר צאכילת אדס ואכילת מנחה: **פסול**. דמחשבת חוץ למקומו פוסלת דלמר צת״כ(ט) יכול לא (ח) תפסל מחשבת חוץ למקומו כשהוא אומר צפרשת קדושים תהיו (שס יט) אס האכל יאכל ציום השלישי אס אינו ענין לחוץ לזמנו דהא (ח) כתיבה צזו את אהרן (סס י) האוכלת ממנו עונה תשא תנהו ענין לחוץ למקומו(ט). חוץ לזמנו צבכרת ואין חוץ למקומו (ז) כרת. ואי קשיא הא כמד גבי חוץ למקומו צקדושים תהיו (שס יט) ואוכליו עונו יאש ונכרתה וגו׳ יהוא מוקמינן לה צכריתות צפ״ק (דף ה.) לכרת דנותר צגזירה שוה דקודש קודש באו. ואי קשיא אמאי לא תנא נמי כוית מלבונתה מריך הך סתמא (ט) כרצנן דלמרי לעיל דלבונה כשרה צקורט אחד הלכך לא תנא כוית: **למחר**. דהיינו חוץ לזמנו דמנחה אינה נאלתת אלא ליום וילניה׳ (בב) ואיתקש לחטאת ואשם וצנתחלת ואשם אמר צת״כ(ט) גבי תודה מנין לרבות חטאת ואשם דיאכל ציום קרבנו תלמוד לומר זצח וצטר זצח תודה שלמי וגו׳ (ויקרא ז):

פגול

יתירה

מסורת הש״ס

(ב) דרש׳ק מ״ח. (ג) ועידין עה. וצ״ל. (ד) ופסחה כב: (ה) דכל משמע אפילו קורט. צ״ק. (ו) דקריבו רש״י. (ז) (או פסח) (ח) וכן ועי׳ וצחיה סח: (ט) למקומו הפ״ד אחי׳ דיה ואין צו כרת ואי כו׳ פלי׳ וביה צפ״י. צ״ק. (ט) כר״ש דלמר לעיל (ע״א), (י) וישׁ רש״י וצחיה סג. ד״ה יום וילהל וי״ע. (יא) (או פסח יב.) (ל) לא אמרינן מקנת. צ״ק. (מ) ועי׳ חוסי׳ צבורות ג. ד״ה ורי יהודה ומולין פח. ד״ה ורי יהודה. (ס) מנעט צני יהודה. צ״ק. (סג) גבי צהמה.

תורה אור השלם

1. ודריש ממנו בקרבנו מסלת דמנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המנחה ריח יריח אופרתיה ל״ה ויקרא י ח

הגהות ה״ח

(ב) רש״י ד״ה מלאן דפריקה וכו׳ קמ״ל ל״א ולא פלי׳ ומינות מי׳ש נמחק: (ג) בא״ד לא הוקצבו כ״כ פירושו והוה על הא דלמר נמי כו׳ על פי גלון אחר שפשי׳ כאן:

